

Recept z přehlídky: Bramborová bába

(pro 4 - 6 osob) 1 kg brambor vařených ve slupce, 2 - 3 vejce (čím více, tím lépe), sůl, kmín, hrubá mouka, trochu mléka, 4 - 5 lžic oleje

Oloupané brambory rozstrouháme nebo prolisujeme do mísy, prosolíme, přidáme kmín a v mléce rozšlehaná vejčka, rozmícháme a přidáme tolik mouky, aby se těsto dalo snadno rozetřít na olejem pomaštěný pekáč. Pečeme v předehřáté troubě 15 - 20 minut pěkně do růžova. Na pekáči rozporcujeme na větší čtverce, podáváme teplé a zapijíme mlékem.

Podobně postupujeme při přípravě bramborové báby s ovocem, pak ovšem vynecháme kmín a do těsta na plechu naklademe buď švestky, nebo na kousky nakrájená jablka (bez jádřince). S borůvkami je bramborová bába přímo vynikající.

Převzato z kalendáře Krkonošská kuchyně z Vysocka autorek Zorky Bartoňové a Jiřiny Hladíkové

sobota 20. října 2007		
kdy	co	kde
9:30	seminář	malý sál
10:00	přípravný výbor	klubovna
11:30	loučení Meziměstí	malý sál
13:00	Elling a Kjell Bjarne aneb Chvála bláznovství	velký sál
13:30	Dobronín	
14:00		
16:00	Elling a Kjell Bjarne aneb Chvála bláznovství	velký sál
16:30	Dobronín	
17:00		
18:00	loučení Dobronín	vila
19:00	slavnostní setkání	malý sál
20:00	závěrečné vyhodnocení	velký sál
	znělka	
	zahájení	
	slovo poroty	
	předání cen	
	slovo vyhlášovatele	
	slovo na závěr	
	hymna	
	Sejkorák	všude

Větrník, zpravodaj XXXVIII. Krakonošova divadelního podzimu – Národní přehlídky venkovských divadelních souborů. Vydává Občanské sdružení Větrov. Redakce Jana Fričová, technické zpracování Ing. Josef Hejral, fotografie Ivo Mičkal. Tisk H&H Servis. Náklad 180 ks. Cena 8 Kč.

Právě čtete

číslo 8.

VĚTRNÍK

Ročník XXXVIII.

Pátek 19. října 2007

Dnes		
kdy	co	kde
9:30	seminář	malý sál
11:00	přípravný výbor	klubovna
13:00	seminář KR SČDO	sokolovna
13:00	příjezd Dobronín	
13:30	loučení Kouřim	malý sál
13:30	loučení Nové Homole	malý sál
14:30	vítání Dobronín	městský úřad
15:00	vítání Dobronín	před divadlem
16:00	Úžasná svatba	velký sál
16:30		
17:00	Meziměstí	
19:30	Úžasná svatba	velký sál
20:00		
20:30	Meziměstí	
21:30	zasedání poroty	kuřárna
22:00	společenský večer	hasičovna
22:30	seminář KDP	půdička

Recenze

Mrst'a i Prst'a pobavili

Nad předlohou jsem si trochu zoufal: Co je to za tvar? Kusé dialogy a režijní poznámky typu „(během pantomimy jí to všechno poví)” nebo „(taneční scéna pátrajících policistů)”. Prostě cosi, co se vymyká jistému standardu, navíc dialogy plytké, s pointami nevýraznými...

A najednou se stalo odpo-

lední představení souboru Mrst'a Prst'a z Kouřimi báječnou zábavou. Inscenace hýřila nejrůznějšími divadelními žánry (hrálo se chvíli činoherně, chvíli tanečně, pantomimicky i na pohybové improvizace došlo), soubor prostě není v zajetí klasického divadla, ale pokračuje, alespoň

podle slov jeho hlavního šamana Martina Drahovzala, v principech práce osvojovaných již před lety,

kdy současní herci souboru byli členy jeho dětského studia. Dospěli, zkrásněli jistě, věnují se nejen divadlu, ale také tanci – a umí spolu komunikovat, na jevišti jsou vesměs suverénní a pravdiví, je na ně radost pohledět.

Martin Drahovzal nabídl svému stádečku dvě povídky z Dahlových Milostných rošád, příběhů s překvapivým koncem, první z

Partneři XXXVIII. národní přehlídky venkovských divadelních souborů
Krakonošova divadelního podzimu

Tomáš Prosecký
Ořechov u Brna

dy, když k nám přijeli, přivezli čepice i trumpetku. Tou jsme se pak svolávali na divadelních výletech. A já vás jejím zvukem tady vítám,“ odtroubila Marcela příjezd znovuzrozeného Divadelního souboru J. K. Tyl Meziměstí, který se večer představí hrou Úžasná svatba Robina Hawdona. (jn)

Ještě chvíli

Ptáci řvou, sluníčko hřeje,
potokem se voda leje.
Krásný, přebarevný svět –
copak to lze vydržet?

Šedých mraků – aspoň málo –
slunce aby tak nehrálo –
taky trochu vody zhůry!
Koho lákají tyhle chmury?

Pravda – čtvrtek – pátek – konec,
Dušan zazvoní na zvonec.
Stisky rukou – sem tam pusy,
tak to nakonec být musí.

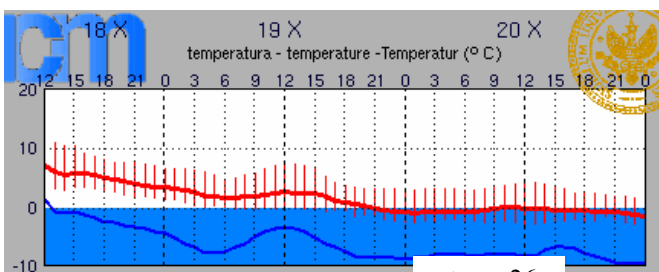
Když povětrí málo přeje –
uvnitř nás to pěkně hřeje.
Místo ptáků zazpíváme,
že to tady rádi máme.

Ještě těch pár představení,
ještě konec není – není!
Buďme my – přátelé milí,
ještě spolu – každou chvíli!

Hezkého je tak málo k mání?
Tož nám zbyde vzpomínání,
co se časem promění.
Na co? Nu, na těšení!

jh –

Předpověď počasí na pátek:

strana 26

Tak to vidíte, už je tu zima. Sníh se roztává - on tedy moc nevydrží, ale bude ho pořád víc. Dnes to na koulování asi nebude, ale na zítřek si připravte válenky a štuclík.

nich na téměř detektivní téma, druhou jakoby z Dekameronu. V prvním příběhu soubor opustil zdoluhavou expozici vztahu Marge a manžela Jacka. Ten po ilustrativní pantomimě dostal ihned do palice a mohlo se vyšetřovat, ironicky, parodicky, sekvencemi typu televizní Policie New York. Bláznivými honičkami policajtů, jako vystřiženými z Chaplinových grotesek, jsme se dostali k sežráním vražedné zbraně, pohaně policajtů a radosti manželky nad dokonalým přelstěním mužů zákona. Skvělé gagy, báječná muzika, vesměs

přesné pointy.

Druhá část, báječně propojená „akční“ přestavbou, nabídla více činohry, více dialogického jednání a samozřejmě

v duchu souboru i řadu brilantních tanečně-pohybových kreací - půvabné scény milostných hrátek nepravých manželů, sitcomové situace na večírcích a v barech... Někdy se trochu vytratilo tempo, některé dialogy by bylo ještě třeba provětrat tužkou ve prospěch tanečně-pantomimického vyjádření, stejně jako by stála za zamyšlení účelnost scény, která vede ke zbytečně dlouhým přestavbám. Ale to není tak důležité. Představení spředené z recese, nadsázky, ironie i sebeironie, představení, v němž fungoval celý soubor velmi pěkně, prostě, co chtít víc?

Alexandr Gregar

Martin Drahovzal režie, scénář, zvuk

S jakými představami jste tvořili Skopce na porážku, kolik úsilí a potu vás to stálo, co jste tomu obětovali?

Kus života, to vždycky. Chtěli jsme dělat komedii, protože před tím jsme měli středověké drama o honech na čarodějnice „A ochraňuj nás před šelmou“, které vždy celý soubor vyčerpalo, jak si je odžili. Chtěli změnu, tak proto jsme se pustili do komedie a vybrali jsme si povídky Roalda Dahla. Jelikož věkové ani personální obsazení souboru nám příliš nedovoluje hrát klasické hry, a upřímně řečeno kla-

strana 3

sický repertoár ani moc hrát nechceme, protože nám tak nějak nesedí, pokoušíme se o hry vlastní, pokud to jde. Před lety jsem četl Dahlovy

povídky a dvě z nich jsem vybral. První, Velká rošáda, je čas od časa zpracovávána,

druhá je Skopce na porážku. Podle nich jsem napsal scénáře k jakýmsi jednoaktovkám. Moc rádi si hrajeme s pohybem, který jsme předváděli už v předchozím před-

stavení Romeo a Julie... a Od La Platy k Fergussonu, je to naše oblíbená parketa, na níž si je soubor jistý a moc jej baví. Takže proto jsme celé představení prošpikovali dobovou muzikou a, dejme tomu, místy i tancem, a vše jsme zasadili do šedesátých let. Hudební složka je, dá se říci, dalším hereckým partnerem. Přestože to nejsou ty úplně nejproflá-

lejší šlágry, jsou dost známé na to, aby soubor, jemuž je 19 až 20 let v průměru, objevil kvality této mu-

ziky.

Není divu, je to krásná muzika. Když jste se na tomto představení autorsky podílel, jaký jste získal vztah k Dahlovi?

Já mám vztah už jako čtenář od doby, kdy jsem přečetl jeho první povídky. Získali si mě černým humorem, který mám rád, pointami, jež jsou výborné, a pak se mi samozřejmě líbila i televizní či filmová zpracování, jako například film Karlík a továrna na čokoládu.

Jak přijal soubor Roalda Dahla?

Velmi nadšeně. Jakmile jsem jim přečetl první povídku, Velkou rošádu, hned jsme začali uvažovat, jak to uděláme. Originální pojetí nám dává možnost, jak hrát něco, co nás baví, rozesmává diváky a

nás zase zpětně láká jim Skopce hrát. Nikdo z nás není ženatý, holky nejsou vdané a k tomu onen vě-

Kdyby tu byly koleje

„Dávno tomu již, co jsem tady

jako mladá hosteska vítala soubor z Meziměstí, který tehdy patřil k nejlepšímu, co amatérské divadlo v naší republice nabízelo. Bylo mi proto líto, když tenhle skvělý soubor krátce po roce

1989 zanikl. Proto jsem velmi pokřál, jakmile jsem zaslechla, že před pěti lety znovu ožil a že jej letos po dlouhých letech mohu opět právě já přivítat u nás ve Vysokém na přehlídce,“ uchvátla včera u divadla Krakonoš na delší dobu mikrofon Marcela Škodová v červené čepici výpravčího a s trumpetkou v ruce. Rozvinula pak teorii o tom, jak by vypadalo Vysoké, kdyby k divadlu vedly

koleje. Došla však k závěru, že by to opravdu nešlo, protože na jedné straně divadla je hlavní cesta vedoucí do parku, na té druhé pak je nákladní prostor divadla.

„Meziměstští mají totiž divadlo stejně jako Pařížané přímo na nádraží a teh-

Včerejší loučení bylo několikanásobné. Vlastík Ondráček měl plné ruce práce s přípravou.

Pepa Hejral byl u toho po 36 letech poprvé, a tak měl

loučili s Pohárkem SČ-DO. To už měla ale v

i trému. Přece však předal Krakonoše, poděkoval Němčickým a už se sápal po skleňičce. Ale ouha, ještě jsme se

pěči zkušená ředitelka přehlídky a další ceremonie hladce dospěla přes poudačku a písničky až ke zdárnému konci. Přijďte pobejt' zas!!!

kový průměr - je hned jasné, že nemáme žádné zkušenosti s manželským vztahem, máme je pouze odkoukané z okolí, ať už od příbuzných, sousedů či známých. Do postav jsme prostě dali všechna naše pozorování a snažili jsme se, aby diváci, přestože jde o komedii hranou s velkou nadsázkou, poznali sebe nebo své okolí.

Divadlo je o reflexích a tak to má být. Co bude dál?

Nyní děláme Mrtvou nevěstu inspirovanou animovaným filmem Tima Burtona. Někteří nechápou, jak je možné převést ho na divadlo. My jsme také zvědaví, jak se nám to povede, ale doufáme, že dobře a ke spokojenosti diváků. Protože to bude zase něco originálního. A my věříme, že si představení najde své příznivce.

Takže zlomte vaz.

(pehe)

Hvízdá se na fotbale

Čtvrtek dopoledne

Před

Těšíš se?

Nevím.

Těším, těším.

Ještě jsem letos v divadle nebyla.

Ano, velmi mě to zajímá.

Mám informace, že tam budou mladý lidi, tak doufám, že to bude něco zajímavého.

Ano, protože Roalda Dahla

mám velmi ráda.

Vybíral to někdo nahoře, asi je to pro mládež, tak proto.

Myslím, že to bude něco na téma milostných rošád.

Hlavně aby to bylo dlouhý, abychom nemuseli do školy.

Vzhledem k tomu, že nám paní učitelka četla, o čem vlastně ten příběh bude, čekám, v jakém to bude zpracování.

V divadle už jsem hrála, ty nervy na jevišti nejsou pro mě.

Po

Jaké jsou dojmy z představení?

Písničky byly trochu dlouhé, jinak se mi to líbilo.

Pohybová vybavenost herců se mi velmi líbila.

Nejvíce se mi líbily postelové scény. Zkritizoval bych, že jsem tam taky nehrál.

Bylo by dobré, kdyby někdo vysvětlil mládeži, že když se jim něco líbí, tak se v divadle tleská, a hvízdá se na fotbale. To by bylo moc dobré.

Zajímavá byla druhá část.

Líbil se mi Vik.

Mně se to opravdu moc líbilo, hezké výkony i hudba, herci i tan-
ce.

Docela pěkné představení.

Bylo to opravdu pěkné a musím pochválit herce, protože to měli opravdu pěkně udělaný.

Pěkné, zábavné, ale moc dlouhé.

Mohla jsem si v klidu pospat.

Co zajímavé hlásky?

Však to znáš.

To sem to dopracoval, nebo jak to bylo.

Barča V. a Kačka Ž.

Nečekané překvapení

Čtvrtek odpoledne

Jak se dnes těšíte, co čekáte a co se vám zatím nejvíc líbilo?

Těším se na to, co uvidím. Nemám ponětí, co to bude.

Neviděl jsem, neslyšel jsem. Nevím.

Krakonošův divadelní podzim se mi líbí, jenže u některých her mar-
ně přemýšlím, co měl kdo v hlavě, když to psal. Je to takové všechno stejné.

Jsem na to velice zvědavá, proto-

že soubor mi nic neříká. Název se mi líbí, takže uvidíme. Doufám, že to bude pěkná zábava. Nejvíc se mi zatím líbil Dámský krejčí, to byla špica.

Nevím ještě, jaký to bude, ale těšíme se. V pátek to bylo hezký.

Jako na každé představení. Nejlepší bylo zatím Prkno, Dva.

Já se těším, u cukrovinek říkali, že to je asi senzační, protože dopo-
ledne byl klid a omladina se bavila.

Nejvíc se mi asi líbila beseda s panem Nárožným a možná po-
hádka byla taky hezká.

Očekáváme bláznivou komedii.

Celkem jo. Zatím se nám líbilo Na správné adrese a Dva.

Nechám se překvapit. Očekávám, že to bude snad dobré. Nejvíce se mi líbilo předsta-
vení Dva.

Přišli jsme, aby-
chom se pobavi-
li. Zatím jsme viděli Klíčovou díрку, Myši pas-
tičku a Švadlen-
ku. Všechno by-
lo pěkné.

Těším se, proto-
že jsem je viděla

už před lety.

V pondělí se nám to strašně líbi-
lo. Jsem tu poprvé ve svém dlou-
hém životě.

*(většina dotázaných sem jezdí
delší dobu a chodí na všechno)*

Vobskočák, že také přidá svůj fi-
nanční díl. A to tak, že zakoupí še-
desát výtisků této publikace. Proto-
že Slávka je členkou sdružení, byla
kniha na svou cestu také řádně vy-
bavena – tedy pokřtěna. A aby to
bylo stylové, křtilo se deckou rumu
a pravým krkonošským kyselem.
Pokřtěná kniha se pak stala součás-
tí spolkového pokladu. A když už
byla Slávka v centru pozornosti,
věnovali jí ještě zástupci Ořecho-
váků dárek k loňskému jubileu –
hodiny, které se velmi zpožďují,
takže Slávka se s nimi dožije velmi
vysokého věku. „To jste mi teda
udělali praseckou radost,“ kome-
tovala dárek lidová vypravěčka.
Ještě jeden výdaj si Vobskočáci
schválili – tím je desetitisícový pří-

spěvek na přehlídku KDP 2007.

Vyřešena byla i otázka hosta pro
přehlídku na rok příští. Toho přive-
de do Vysokého opět Iva Janálová
a bude mu věnováno nedělní odpo-
ledne přesně 12. října 2008. A po-
sledním důležitým bodem progra-
mu valné hromady bylo sobotní
škrábání brambor na Sejkorák. Za-
číná se opět v deset hodin a kde
jinde než v propadle.

Tím bylo projednáno vše a letoš-
ní valná hromada mohla skončit.
Zdánlivě vše. Bolavá místa se ote-
vřela při závěrečné diskuzi a vy-
pukla v bouřlivou vřavu, o které se
podrobněji dočtete v zítřejším vy-
dání Větrníku.

(jn)

Křtilo se kyselem a rumem

„Sešli jsme se přesně do roka a do dne,“ ohlásil včera půl hodiny po páté odpoledne prezident občanského sdružení Vobskočák Jiří Pošepný, jakmile byla odzpívána hymna spolku, přineseny všechny relikvie, vystaven zlatý poklad včetně toho teku-

tého a zcela nový sedící Krakonoš, držící v ruce budovu vysockého divadla. Valná hromada tím byla oficiálně zahájena. Podle loňského usnesení se člen Vobskočáku Petr Hlučný zavázal vyrobit deset medailí, jež by byly uděleny nejvýznamnějším členům spolku.

Jejím prvním nositelem se in memoriam stal Láďa Dědek a medaile bude poslána jeho manželce Věře. Ostatní členové byli požádáni, aby dříve, než skončí přehlídka, napsali

svých devět návrhů na udělení dalších medailí na lístek a předali je Jarodovi Vondruškovi nebo Jiřímu Hlávkovi či Jiřímu Pošepnému. Me-

daile budou uděleny na valné hromadě příští rok.

Kontrolou prošlo také hospodaření spolku. Ten má v tuto chvíli v hotovosti 14 233 korun, na příspěvcích letos vybral 6 350 korun. Jelikož byla vydána knížka Kale i kyselo autorů Slávky Hubačkové a Alexandra Gregara a finančně se na ní podílely DS Vojan Libice i DS Krakonoš Vysoké nad Jizerou, rozhodl se

Těším se na dvě povídky z manželského života.

Jak se vám líbila hra, která scéna a kdo nejvíc?

Moc se mi líbila. Skvělý. Na jedničku. Líbilo se mi celé představení od začátku až do konce. Super.

Velice. Nejvíc se mi líbila scéna, jak sestupoval hrdina na to tango.

Je to parta mladejch nádhernejch lidí, kteří se dali do divadla, a to se mi líbí. Druhá část se mi líbila víc, hlavně ten černej mladík vysokej. Líbilo. Mužskej v pruhovaným pyžamu se mi líbil a výměna manželek.

V šatně

Vážíte si toho, že jste se dostali na přehlídku?

Určitě moc, je to pro nás skvělý zážitek. Viděli jsme dvě představení a obě se nám líbila. Doufáme, že my jsme se taky divákům líbili dost. Myslím, že nejlepší výkon předvedla Zuzka Pšeničková se

svým partnerem.

Jsme hrozně moc nadšení, protože jsme nečekali, že by nám takhle moc tleskali i během představení, takže opravdu super. Byli jsme rádi, že jsme přišli.

Myslím, že všichni se maximálně snažili. Obecenstvo bylo moc fajn a děkujeme jim za podporu, protože se nám hrálo líp, když jsme měli odezvu. Je to tady moc příjemné a líbí se nám tu.

Jak se vám tu hrálo, byly nějaké problémy?

Určitě tam nějaký kiks byl, to je pravidlo. Většinou se to zamluví.

Mně se líbila Radka Pšeničková. Já osobně jsem okno neměl, a nevím, jak ostatní. Trému jsme měli spíš před dopoledním představením, protože jsme nevěděli, co máme čekat od publika. Příjemně nás však překvapilo, stejně jako odpolední. Skvělé, hrálo se nám tady krásně. Stoprocentně bychom se sem rádi vrátili.

Barča Vot s Katkou Mat

Recenze

Ženský amatérský spolek
Nové Homole
Vilém Neubauer
Sextánky

Sextánky z Nové Homole vtrhly do Vysokého razantně jako uragán a získaly si publikum od samého začátku. Román Viléma Neubauera, klasická červená knihovna, se jako dramatizace na jevišti realizuje ve dvou rovinách - zanícená čtenářka a režisérka inscenace Stanislava Kočvarová suggestivně prožívá a vypráví příběh v bohatých nuancích,

podílí se přímo na průběhu a organizaci představení. Vedle toho se hrají scény ze života studentek lycea, které představují další členky souboru. Scény nejsou našťastí ilustrací vyprávěného, ale samostatné a s velkou komediální fantazií řešené situace v půvabně parodické rovině s plným osobnostním nasazením představitelky postav. Mimořádně nápadité je řešení pánských

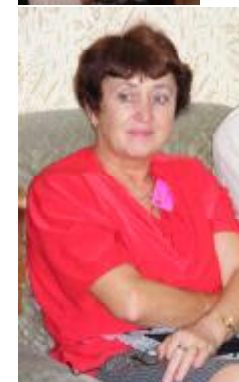
správně,“ prohlásil scénograf Petr Kolínský, jemuž se líbilo vytvoření jakéhosi laboratorního prostoru pro zkoumání lidských duší. „Pokud zvolíte takové prostředí, je pak výhodné udělat hodně realistické kostýmy,“ radil výtvarník. Dále ještě přidal pár poznámek ke kontrastnímu střídání světla, které je pro diváka nepříjemné stejně jako náhlé užití velmi hlasité hudby.

Ke slovu byli vyzváni i studenti – seminaristé. O nich řekl Rudolf Felzman, že překvapivě rychle vyhmátli slabá místa inscenace. „Oni totiž nejsou zatíženi naším pocitem profesionality, vůbec se nezabývali maličkostmi, u kterých my jsme se nadlouho zadrželi.“ Ačkoliv při půdčovém semináři byli studenti mnohdy i kritičtí, včera dopoledne pouze chválili: „Byl to pro nás zajímavý zážitek a byli jsme překvapeni.“ Jedna z frekventantek semináře KDP mladým řekla, že se jí velmi líbilo řešení scény středního představení: „Postel, která slouží v další povídce jako mříž a nakonec je z ní okno. Vůbec třetí aktovka se mi líbila nejvíce, protože se mi zdála nejmotivnější.“

„Oni ve své skromnosti řekli, že se jim líbilo. Ale mě ohromilo, že se projeví jako zkušený divák, jenž bez zaváhání pojmenuje základní témata,“ doplnil Rudolf Felzman.

(jn)

Foto z přípravného výboru

běh měly jistou výhodu ve střídání dynamiky projevu i v hlasitosti, neměly však pro mne význam, protože nebyly naplněny něčím, co vychází z minula. Napětí mezi postavami bylo pouze jednostranné, nebyl to výsledek vzájemného vztahu, nevycházel z dialogů a k ničemu nedospěl,“ vyjádřil svůj názor rozhlasový režisér.

postavou, jež však má některá neodpovídající gesta. Kupříkladu ztvárnění smrti ženy z prvního příběhu, kdy ji nejen odvede, ale navíc ji jakoby vykopne ze života – toto gesto působí zle, což neodpovídá závěru aktovky, kdy manžel najednou pochopí, že mu jeho žena bude hrozně chybět,“ vysvětlil své pocity Saša Gregar. Snad by sem dle jeho mínění patřilo pouhé zhasnutí svíček. Nedobrá pocity v něm také vzbudil závěr celé inscenace: „Divákovi se už vlastně chce tleskat, ale nemůže, protože Osud si ještě zdoluhavě balí své propriety. Nezajímá mě a vlastně mě zdržoval. Mně se chtělo na konci tleskat a vy mi začnete předvádět umění stěhování,“ podotkl porotce, který prováděl úvodní výkop semináře.

Podle Jiřího Hrašeho začal příběh poněkud mdlé. „Druhý a třetí pří-

Dramaturgyně Máša Caltová oznámila souboru, že si vybral jejího oblíbeného autora: „Je to takové moje osobní trauma, neustále bojuju s vedením divadla o uvedení hry tohoto autora na plzeňskou scénu a nedaří se mi. Já mám k Mittererovi velmi blízko – on nikdy nedává odpovědi, ale evokuje v člověku otázku. S naprostou určitostí totiž říká: Dívejte se na lidi kolem sebe, nejsou takoví, jak se jeví,“ řekla Máša Caltová a upozornila soubor, že základním pojátkem tří aktovek je paradox.

„Bral jsem to tak, že je to celé

postav fotografiemi idolů jejich pojízdnými siluetami skvěle oživanými jinak přesnou Sylvou Malinkovou.

Ve stručnosti nelze popsat tvořivost souboru, který se na inscenaci kolektivně podílel. Možná by šlo v druhé polovině krátit rychleji zpět ke kýženému happyendu, ostatně každý už ví, jak to dopadne. Ale jinak nápad rodí nápad v přesné stylizaci, jeden lepší než druhý (kluziště, scény domova, nemocnice apod.) a jak to všechno vypadá snadně. Včetně komediálního rozehrání s publikem. A nad tím vším vitalita a radost ze společné existence na jevišti, která se bezpečně přenáší do hlediště.

František
Laurin

Stanislava Kočvarová Režisérka ŽAS Nové Homole

Kde se vzaly Sextánky? Jak jste dospěly právě k tomuto textu?

Vznikl na základě románu. Ale vy asi chcete vědět, jak jsme se vůbec dostaly k tématu, k té červené knihovně, že? Oslovila mě moje přítelkyně a bývalá kolegyně z časů amatérského divadla, jestli bych s nimi něco neudělala. Tak jsem samozřejmě přemýšlela co, protože to měla být úplně první inscenace nově vzniklého souboru. Tehdy se ještě ani pořádně nevědělo, jakým směrem se soubor bude ubírat. Proto jsem hledala nějaké téma, které by mohlo být i legrace a zároveň by bylo

ní autoři a jejich tituly včetně Sex-tánky. Už názvem se mi zalíbila, takže jsem ji dramatizovala.

Rekl bych, že hra má nějaký vztah k vašemu povolání. Nejste náhodou kantorky?

Opravdu jsem vystudovaná kantorka, ale neučím. Živím se divadlem.

Jak se vám pracovalo se souborem? Poslouchal vás?

Dobře, ano. Snažila jsem se pochopitelně pracovat dle jejich sil a po počátečních těžkostech, kdy soubor ještě nebyl tak kompaktní a už to vypadalo, že snad ani ty Sex-tánky neuděláme, jsem navrhla: „Víte co, uděláme představení pro děti,“ a v tu chvíli se něco zlomilo. Myslím, že je mezi námi velká důvěra.

Na krajové přehlídce jste se dozvěděly, že postupujete. Co bylo pak? Pracovaly jste na představení dál?

Abych pravdu řekla, inscenace se stále vyvíjí. Po každém uvedení mě napadne něco nového. V inscenaci funguji jako čtenářka románu, takže ji vidím stále i z toho režijního pohledu. Kdybych měla na jevišti dost času, psala bych si poznámky a po divadle bych stále říkala, tohle uděláme jinak. Kolegyně

strana 10

zpočátku reptaly, že jsou tu opět nějaké změny, ale já jim vždycky říkala, že to nejsou změny zásadní a že se stále zlepšujeme.

Děkuji vám za rozhovor, běžte se připravit a zlomte vaz.

(pehe)

Mužský tam nechyběl

Čtvrteční večer

Co si představujete pod názvem Sextánky?

Mandlovou v hlavní roli. Čekám, jestli to bude něco podobného, nebo ne. I když jsem viděla složení souboru.

Krystalicky čistá výpověď

Saša Gregar si povšiml hned na začátku včerejšího rozborového semináře hry Felixe Mitterera. Návštěvní doba, že hodnocený soubor má na stole publikaci Divadelní pojmy od Jana Císaře. „To je dobře,“ pochválil je porotce, který předdeslal, že němčické představení položilo porotě i divákům především hodně otázek – o způsobu inscenování, ale i o důvodu hrát jej. „Mittererovy aktovky až krystalicky čistým způsobem vypovídají o nás, o lidech, o tom, jak žijeme na konci minulého století. Viděli

jsme tady příběhy lidí v mezních životních situacích, vyprávějících o něčem, co se však stalo a není už dostatek času to tak úplně napravit,“ charakterizoval dílo Gregar a dodal, že představení kolísá

v hereckých dovednostech, nicméně výkon představitelky Vraždnice ocenil jako velmi přesný. Výhrady však měl k postavě Osudu. „Chápu, že si režisér trochu nevěděl rady se spojením jednotlivých jednoaktovek, a tak to vyřešil touto

strana 19

O autorech a režisérech

Ptáte se mne jako dramatika, jaký má být poměr režisérův k práci hercově a k dílu autorovu. Dovolte, abych odpověděl poněkud jinak, a sice jako bývalý taky-trochu-režisér, který si odnesl z jeviště aspoň tyto zkušenosti:

1. Umění režiséřské není převážně reprodukční; režisér má k dramatu daleko volnější vztah než dejme tomu dirigent k hudební skladbě.

2. Přesnou produktivní povahou má divadelní režie silně omezené tvůrčí pole; je omezeno jednak daným kusem, jednak danými herc-kými prostředky, jednak psychologickými předpoklady hlediště. Jinými slovy, režie nesmí jít proti textu a duchu hry; nesmí jít proti přirozenosti hercově; nesmí jít proti přirozenosti diváka.

Ale tím omezením je zároveň dána trojí funkce režiséřova. Předně spolupracuje na textu tím, že jej co nejplněji a nejvěrněji předkládá do řeči jevištních prostředků. Za druhé hraje s herci tím, že vřazuje jejich individuality (ale individuality pokud možno plně a neporušené) do kontextu a skladby dramatu. Za třetí spolupracuje s divákem v tom směru, že zastupuje nároky jeho očí a uší a jeho chápavosti. Režisér je dramatik, který není podepsán na

textu; je hlavní herec, kterého nevidíte; je první a kritický divák hry, ale divák, který do toho mluví za ty ostatní.

Pro režiséra, kterému nestačí být dramatikem, hercem a prvním divákem, zbývá ovšem ještě jedna možnost: být Aranžérem Scénických Efektů.

Karel Čapek, 1937

*Co bude světem svět,
bude divadlo.
To právě snad
dělá člověku nejlépe,
když vidí bezprostředně
druhého živého dýchat,
jednat a mluvit při tom,
jako by sám jednal,
nebo chtěl,
nebo co si už sám
kdysi o tom myslel.
Běží o tu
tělesnou blízkost,
kontakt s hercem
na divadle,
ježž film
nikdy neskytne.
Snad bych to řekl
jinak:
Pokud jsou lidé herci
a herci lidé,
bude divadlo.*

Karel Čapek

To jsem neslyšela ještě - *To je název dnešního představení* – Jestli tam bude zase ještě něco o sexu, tak já bych radši ty studentky.

Něco pěkného.

Že to bude nějaký babinec.

Něco o sexu a to ostatní se mi ani nechce domýšlet.

To byly kdysi asi žákyně sexuální školy. Myslím si, že se docela pobavím.

Já si dovedu představit, že to je nějaká krásná hra, a na každé představení se velice těším.

To jsou studentky, které chodí do šestého ročníku gymnázia a očekávám zába-vu.

Všichni víme, co znamená sexta, jsou to žáčky a

jsem dobře naladěná a těším se na dobré divadlo.

Jsem to zase schy-tal... já se nechám překvapit.

Ani nevím, na co jdu, ně-j-a-k ý h o l k y z gymnasia.

Čekám, co bude.

Rej mladých holek, no nevím, jak jsou děvčata z tohoto sou-

boru staré.

Nějaké tržiště, asi sexuální.

Jak hodnotíte představení? A jak se vám líbil výkon učitele francouzštiny? Zavzpomínali jste si?

Bylo to pěkné představení, ale zdálo se mi to poněkud dlouhé.

Vydvihla bych tam tu kolektivní hru, že? Nebylo vidět, že by byl někdo slabý.

Líbilo se mi, že hrály samý žen-

ský a poradily si i s tím, že tam nebyli žádný chlapi.

Trošičku jo, chyběl mi tam ten mužskej, ať je to jak je to.

Bylo to celé moc pěkné.

No, stabilnější výraz v obličeji, to se jen tak nevidí. Už odpolední představení mě zaujalo a ještě tohle, mám opravdu pocit, že stoupá úroveň.

No, jelikož jsem v sextě, tak nemusím moc vzpomínat. Takový ty dívčí kecy jsou dost podobné.

Určitě, na to, že jsem byl v divadelním spolku.

Ta hudba nemusela být tak nahlas. Myslím si, že pro starý lidi to není. Nám to nevádí.

To se těžko vzpomíná, už jenom, jak ten čas letí. To je to nejhorší.

Mám parodie ráda, ale přiznám se, že tahle mě moc nezaujala.

V herecké šatně.

Jak se vám hrálo? Dobře se nám hrálo ve Vysokém.

To víte, nikdy nemůžu být spokojená se svým výkonem.

Režisérka.

Proč právě tato hra?

Protože jsme chtěly vybrat nějaké téma pro nově vznikající soubor. Taky to měla být legrace, ale ne čistě komedie psaná. Proto jsme dramatizovaly román. Muž nám na jevišti nechyběl.

Pepa a Vojta

Glosa z půdičky:

Na půdičce se diskuze tentokrát nečekaně otevřela akademickou debatou nad významem slova jáma ve známém přísloví „Kdo jinému jámu ...“

Mrst'a Prst'a nám zahrál dvě anekdoty s jistou dávkou černého humoru. Shodli jsme se na tom, že divadelní ztvárnění takto jednoduchých textových tvarů vyžaduje údernost, stručnost a přesné vypointování příběhu. Uvítali jsme další použité divadelní prostředky, které přidaly představení na atraktivitě (soubor sám je nazývá „klauniády“).

Sextánky jsme nemohli nazvat ani groteskou, ani parodií. A tak jsme formu přesně nedefinovali. Jejich humor je založen na paradoxu – vše se hraje s cimrmanovskou vážností a samozřejmostí, až je to komické. Takovéto hry vyžadují hodně nápadů v rychlém sledu, jinak hrozí nebezpečí nudnosti.

Obě představení byla pro nás skvělou inspirací.

*Za seminář vedený
Rudolfem Felzmanem Košonek*

divadelníky a kritiky dostali slovo. A na závěr našeho působení ve Vysokém jsme viděli představení Skopci na porážku aneb Lásky plné rošády, velmi humorné představení, které nás opravdu pobavilo.

Pobyt byl pro nás velkým přínosem, co se týče diskuze a historie divadla. Chtěli bychom poděkovat všem, kteří se o nás mateřsky starali a umožnili nám zúčastnit se těchto dvou zajímavých dnů.

JD, KR, AK, MP, VP, MJ, TF

My bychom si chtěli zahrát

„Tak včera jsme si povídali o divadle, proč vzniklo a jak se během historických dob vyvíjelo. Dnes bych se vás chtěl zeptat, co si myslíte, že dělá režisér, herec, scenárista? A jak to dělá?“ zahájil včerejší odpoledne v knihovně v hotelu Větrov divadelní režisér a pedagog František Laurin, jenž se tam sešel se sedmi studenty semilského gymnázia, kteří přijeli na přehlídkový seminář určený právě jim. Nejprve společně hovořili o nadhozeném tématu, ale dění rychle směřovalo k přání frekventantů kurzu, jímž bylo – zahrát si.

A tak zkušený režisér vymyslel postupně pět jednoduchých situací, cvičných hereckých etud, v nichž se všichni po dvojicích vystřídali. Zkusili si tak na vlastní kůži, co to je vnitřně dění prožít a předat divá-

kovi nejen pouhou deklamací textu, ale herecky ztvárněnou postavu. Zažili, jak vypadá režisérova práce s hercem a kolika způsoby se dá vyložit stejný text, jenž tak rázem nabývá nejrůznějších významových rovin vzájemně se výrazně lišících.

Ačkoliv pět děvčat a dvojici mladíků občas roztráslý záchvaty smíchu, když uvedení do rozpaků nevěděli, jak ze vzniklé situace ven, stále častěji bylo vidět, že je práce režiséra Laurina zajímavá, že berou jeho slova vážně a snaží se přijít i s vlastními řešeními. Když se pak nachýlil čas vymezený semináři, ani jednomu z nich se z knihovny nabitě novou inspirací nechtělo.

Ještě dlouho měli o čem mluvit, když dusali po dřevěných schodech do svých pokojů. Chvilí poté je pak čekalo druhé přehlídkové představení, a sice kouřimský Mrst'a Prst'a a jeho Skopci na porážku aneb...

(jn)

programu další dvě mimosoutěžní představení – pohádku **Čarovnou rybí kostičku** od Charlese Dickense a Ivy Peřinové v provedení souboru Podivídko AžazAš z Aše pro děti. Ingvar Ambjørnsen, Axel Hellstenius, Petter Næss jsou autoři hry **Elling a Kjell Bjarne aneb Chvála bláznovství**, kterou na závěr přehlídky uvedli Zmatkaři Dobronín.

Součástí Krakonošova divadelního podzimu 2007 bylo i defilé Pohárku SČDO, kde se prezentovaly vítězné monology z národní přehlídky ve Velké Bystřici. Zde porota ve složení Dušan Zakopal (předseda), Eva Willigová, Ladislav Vrchovský a Zdeněk Tesař ohodnotila tato vystoupení, která byla vybrána na defilé: Druhým místem v kategorii monologu žen Magdalena Hnilíčková se Sofoklovou **Antigonou**, prvním místem Jana Trojanová s **Přeludem z Marseile** Jeana Cocteaua. Druhým místem v kategorii mužských monologů to byl Petr Horák a jeho **Popriščin** z Gogolových Zápisů a prvním místem Václav Vašák postavou **Kuřáka** z Laryho Cigár. Z kategorie dialogů byli vybráni z druhého místa Jana Trojanová a Aleš Kubát se stvárňováním z Drdových Dalskabátů **Plajznerky a Trepifajksla** a z prvního místa Ludmila Panenková, Jana Stejskalová a Pavel Panenka s **Drápalou, Ďapkou a Bivojem** z Podskalského Ženy v trysku století.

Josef Hejral

Byl pro nás přínosem

Škola nám dala možnost zúčastnit se kurzu KDP mladým. Přijeli jsme sem na dva dny v počtu sedmi studentů a zúčastnili se dvou sezení s panem Laurinem, tří představení a jednoho sezení na půdičce. Pan Laurin nás mile překvapil

svou otevřeností a tím, jak s námi diskutoval, vyprávěl nám o historii divadla a pak jsme měli možnost si na vlastní kůži zahrát několik scének.

Představení byla také velmi zajímavá. Nejdříve

j jsme zhlédli monology a dialogy v Pohárku, následovalo představení Návštěvní doba, které jsme večer rozebírali s panem Felzmanem na půdičce. Ve čtvrtek ráno se konal na malém sále rozborový seminář a hodnocení večerního divadla, kde jsme také mezi profesionálními

Cesty divadelních souborů do Vysokého nad Jizerou aneb

Jak se narodil program Krakonošova divadelního podzimu 2007, XXXVIII. ročníku Národní přehlídky venkovských divadelních souborů

Postup na KDP byl možný pouze z licencovaných krajových (regionálních) přehlídek, které probíhaly od dubna do počátku června 2007.

Postup zahajovaly hned tři přehlídky.

20. - 22. dubna 2007 to byly Klicperovy divadelní dny v Sadské. Porota ve složení Josef Horák, Martin Polách, Kateřina Fixová s tajemníkem Zdeňkem Fürstem hodnotila představení DS při KS Bystřice se hrou Oscara Wilda **Jak je důležité mítí Filipa**, DS Kocábku – Chocerady a hru Jiřího Cinkeise **Barevný svět**, domácí DS Klicpera Sadská předvedl hru George Feydeaua **Dámský krejčí**, DS Zornice Maršovice pak **Strašidlo Cantervillské** Oscara Wilda, OS TJ Sokol Pyšely předvedl Marca Camolettiho **Na správné adrese**, nominaci na KDP Vysoké si odvezl DS Mršt'a Pršt'a Kouřim se hrou Martina Drahozala na motivy povídek Roalda Dahla **Skopci na porážku aneb Lásky plné rošády** a jako poslední se předvedl DS Lázně Toušeň se hrou Pavla Fialy a Dušana Müllera **Lod'**.

Ve stejném termínu se konala přehlídka Sněhový Brněnec s porotou ve složení Ing. Dušan Zakopal, prof. Mgr. František Laurin, Mgr. Alexandr Gregar a tajemník Hana Cihlová. DS Ledřice Klášterec nad Orlicí zde předvedl hru Karla Čapka **Magiáš a doktoři**, Chvaletické divadlo Jen Tak Chvaletice hru Ladislava Smočka **Podivné odpoledne Dr. Zvonka Burkeho**, DS Snoop Opatovice nad Labem představilo autora Samuela Königsmarka se hrou **Ještě žiju s věšákem, čepicí a plácačkou**, doporučení na KDP si odvezl DS Prakota Řetová s autorskou hrou souboru **Čajovna posledního srpnového dne**. Nominován na KDP byl Divadelní soubor Městečko Trnávka se hrou Marca Camolettiho **Na správné adrese**.

A třetí přehlídka byla v Trhových Svinech, kde porota - PhDr. Milan Strotzer, Mgr. Marie Poesová, Jiří Anderle a Jana Frouzová - hodnotila představení Divadelní společnosti Podkova Jihočeského folklórního souboru Kovářovan z Kovářova **Pohádky od rybníka** Milana a Pavly Škocho- vých, Amatérského divadelního souboru Hořice na Šumavě úpravy hry Pavla Gryma **Princ a loupežnice**, Divadelního a osvětového spolku Fikar z Nadějkova a jeho **Masér v dámské lázni** Williama Wiga. Divadelní sou-

bor Jirásek z Horní Pěny předvedl inscenaci Raye Cooneyho **1 + 1 = 3**. Nominaci na KDP si ale odvezl ŽAS – Ženský divadelní spolek z Nové Hromole se hrou Viléma Neubauera **Sextánky**.

Ve dnech 27. – 30. dubna 2007 se konalo Těškovické jaro 2007 ve Štítně. Porota pracovala ve složení Václav Müller, Ladislav Vrchovský a Ing. Dušan Zakopal. Nejen pro ně předvedl Amatérský divadelní soubor Berani z Těškovic hru Pavla Palouše **Rád to někdo horké**, Divadelní soubor ŠA-MU Štítina obdržel pak doporučení na KDP se hrou Maurice Hennequina **Prolhaná Ketty** a Divadlo U Lípy z Ostravy-Hrabové představilo Jana Havláška hrou **Nepožádáš o manželku bližšího svého**.

28. dubna - 5. května se konal Hanácký divadelní máj. Představení hodnotila porota: Jaroslav Kodeš, Ladislav Valeš a Tomáš Kraucher. Nominaci na KDP obdržel DS Na Štaci Němčice nad Hanou se hrou Felixe Mittrera **Návštěvní doba**. DS OB Troubky předvedl Boženy Němcové a Radoslava Lošťáka **Sůl nad zlato**, DS Džo Velatice obdrželo doporučení na KDP za předvedení hry Jana Šenkyříka **Střet**, další doporučení na KDP si odvezl DS Kulturního střediska Velká Bystřice se hrou Kazimíra Lupince a Sonyi Štemberové **Rozpaky zubaře Svatoslava Nováka**, Divadelní ochotnický soubor Šok Staré Město pod Sněžníkem předvedl hru Jana Drdy v úpravě Yvety Irimičukové a Jiřího Ondroucha **Dalskabáty, aneb Zapomenutý čert**. Dále přijel DS Bezchibi Brtnice se hrou Epriama Kishona **Byl to skřivan**, DS Velké Opatovice se hrou George Feydeaua **Dámský krejčí** získal doporučení na KDP, DS Rájec-Jestřebí uvedl hru Pavla Němce **Doba kamenná** a DS Brodek u Přerova uvedl hru Antona Pavloviče Čechova **Tisíc a jedna vášeň**.

V termínu od 4. do 8. května byla Boleradická sešlost. Porota ve složení Ing. Dušan Zakopal, Lenka Láznovská a Hana Štolbová doporučila na KDP DS bří Mrštíků Boleradice se hrou Agathy Christie **Past na myši**, shlédla představení **Oddací list** autora Ephraima Kishona v provedení DS J. K. Tyla Újezd u Brna, nominovala na KDP DS Prkno Veverská Bítýška se hrou Jima Cartwrighta **Dva**, hodnotila DS Kadet Starovičky za předvedení hry Aloise a Viléma Mrštíkových **Maryša**, Divadlo Stodola Jiřkovice se hrou Raye Cooneyho **1+1=3** a DS Podiva Podivín za předvedení hry Guilharma Figueireda **Velice podivuhodný příběh ctnostné ženy z Efezu**.

V podobném termínu 4. až 6. května se konaly dvě přehlídky. Bylo to Josefodolské divadelní jaro, kde porota pánů Ilji Bureše, Rudolfa Felzmana, Mgr. Jiřího Hraše a JUDr. Jaromíra Kejzlara doporučila na KDP DS

Sokol Bozkov se hrou Rudy Maříka **Když služebnictvo stávkuje**, a dále shlédla DS Havlíček Zákupy a jejich představení hry Huberta Krejčího **Hry ze smetiště**, DS Jizeran Rakousy s inscenací hry od Václava Klimenta Klicperry **Divotvorný klobouk**, DS Žalý při TJ Sokol Benecko se hrou Miloše Gerstnera **Lupenec, město zakleté**, DS Kolár při TJ Sokol Poniklá a inscenaci **Zkoušek čerta Belínka** autorky Zdeňky Horynové a DS TMA Terezín se hrou Maurice Hennequina **Prolhaná Kety**.

Také Miletínské divadelní jaro se konalo ve stejném termínu. Zde porota - Jan Císař, František Laurin, Jaromír Vosecký a Alena Exnarová - hodnotila DS Erben Miletín a jejich inscenaci hry Jana Zahradníčka **Ježíškova košilka**, nominovala na KDP DS J. K. Tyl Meziměstí se hrou Robina Hawdona **Úžasná svatba** a dále shlédla F. U. J. Dětenice se hrou Karla Jaromíra Erbena **Zlatý kolovrat**, Divadlo Neklid Voletiny a inscenaci hry Petra Vanžury **Ulice Bastardů**, doporučila na KDP Geisslers Hofcomoedian ten z Kuksu se hrou G. B. Hanckeho/Geisslerse **Serpillo a Melissa aneb Tymián a Citroník rande show** a DS Heřman Heřmanův Městec se hrou Ivana Andrejeviče Krylova **Trumf**.

Poslední termín mělo 1. - 3. června Žlutické divadelní léto. Odborná porota ve složení Břetislav Tetera, Rudolf Felzmann, Jiří Hraše s tajemnicí poroty Hanou Šikovou hodnotila Ochotnický soubor při KKS Pobežovice a jejich inscenaci hry Johna Patricka **Manžel pro Opalu**, Divadelní soubor M+M Hranice a hru Vratislava Mikana st. + ml. **Kdo si hraje, nezlobí**, Divadelní soubor ŠTACE Kaznějov s inscenací hry Arnošta Goldflama **Dámská šatna**, Divadelní soubor MKZ Horšovský Týn a **Ideálního manžela** od Oskara Wilda, Divadelní soubor J. K. Tyla Mýto se hrou Václava Čtvrtka **Jak se stal Runcajs loupežníkem**. Na základě posouzení odborná porota nenominovala ani nedoporučila žádnou inscenaci na národní přehlídku venkovských divadelních souborů KDP 2007 ve Vysokém nad Jizerou.

Programová rada pak na svém zasedání dne 9. června 2007 ve složení předseda SČDO Jaroslav Vyčichlo, místopředseda SČDO Dušan Zakopal, člen předsednictva SČDO Vlastimil Ondráček, předkyně Občanského sdružení Větrov - pořadatele KDP Svatava Hejralová, člen OSV Karel Bárta, předseda odborné poroty KDP František Laurin, člen odborné poroty KDP Jiří Hraše, omluveni byli: Alexandr Gregar, Marie Caltová, Josef Hejral ml. stanovila obsah soutěžní části, náhradníky a doporučila mimosoutěžní představení.

Přípravný výbor pak na základě doporučení programové rady doplnil do